

การพัฒนาที่เคารพ “ศักดิ์ศรี” และ “คุณค่า” ความเป็นมนุษย์ของคนทุกคน

ผมได้รับเอกสารมา ๒ เรื่องพร้อมกัน เรื่องที่หนึ่งคือ ทางองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนกำลังจะจัดงาน “เวทีสาธารณะ ๒๓ ปี การต่อสู้ของคนปากมูนกับเส้นทางการต่อสู้ของขบวนการภาคประชาชน และ ๕ ปี วันดา ตันติวิททยาพิทักษ์ และ ผองเพื่อนผู้จากไป” ในวันที่ ๑๔-๑๖ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ณ ศูนย์ภูมิปัญญาไทบ้านปากมูน อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี

เรื่องที่สองเป็นเรื่อง “วิกฤตวิถีชาวเล” โดยปรีดา คงแป้นและคณะ อันเป็นเรื่องราวของความทุกข์ยากและวิกฤตวิถีชีวิตชาวเล ๓ เผ่า คือ มอแกน มอแกลน และอูรักลาไ่วย อันเกิดขึ้นเนื่องจากการพัฒนาของรัฐ

ทั้ง ๒ กรณี เป็นตัวอย่างของภาพใหญ่ของการพัฒนาโดยไม่เคารพศักดิ์ศรี

และคุณค่าความเป็นมนุษย์ของคนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะของคนเล็กคนน้อย คนยากคนจน

การเคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ของคนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เป็นศีลธรรมพื้นฐานของสังคม ซึ่งเป็นรากฐานของความเป็นธรรม และการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลระหว่างคนกับคน และระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ขาดศีลธรรมพื้นฐานนี้ นำไปสู่การขาดความเป็นธรรมและความเหลื่อมล้ำที่มากเกินไป อันนำไปสู่ความทุกข์ยากแสนสาหัสของคนเล็กคนน้อย คนยากคนจน ดังกรณีเขื่อนปากมูลและกรณีวิกฤตวิถีชีวิตชาวเล และกรณีอื่นๆ อีกมากมาย จนน้ำตาคนจนท่วมแผ่นดิน

สภาพเช่นนี้เป็นสภาพที่ไม่ยั่งยืน และจะเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่เกิดมิคสัญญีภัยคุกคามไม่ได้ จำเป็นที่ทุกฝ่ายจะต้องเกิดจิตสำนึกใหม่ คำนึงถึงการพัฒนาที่เคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ของคนทุกคน

เพื่อแผ่นดินนี้จะได้มีความสงบร่มเย็นและยั่งยืน

ประเวศ วะสี